

РЕШЕНИЕ

№ 1856

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6981** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Адвокат М. Л. - С. е предявила от името на С. К. К. искова молба, вх. № 25067/15.07.2021 г., срещу **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР**, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в размер на 450 лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвоката, за оказана правна защита, съдействие и процесуално представителство по НАХД № 10878/2019 г. на Софийски районен съд, с предмет – оспорване на Наказателно постановление № 19-4332-007387/23.04.2019 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР. Обезщетението се претендира заедно със законната лихва от 25.03.2020 г., до окончателното изплащане на сумата.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа исковата молба, към която са приложени заверени преписи на писмени доказателства; заявява претенция за възстановяване на разноски, направени за настоящото съдебно производство.

Ответникът, посредством юрисконсулт, който не се явява в съдебно заседание: оспорва исковата молба с писмен отговор (писмени бележки) и желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Оспорва се, включително и размерът на договореното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава мотивирано заключение за

основателност на исковата претенция, като относно размера обръща внимание, че според представеното пълномощно, възнаграждението от 450 лева е уговорено, включително и за процесуално представителство в съдебното производство за обезщетение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че така предявената искова молба е процесуално допустима за разглеждане.

С Наказателно постановление № 19-4332-007387/23.04.2019 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР на ищеца С. К. К. са наложени две административни наказания „глоба“, в размери съответно – 200 лева, на основание чл. 177, ал. 1, т. 4, предл. първо ЗДв.П и 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 12 с.з. Съставът на Софийски районен съд, с Решение № 263769/04.11.2019 г., по НАХД № 10878/2019 г.: е отменил наказателното постановление за глобата от 200 лева; потвърдил наказателното постановление в частта, относно наложената глоба от 50 лева. Въззивното съдебно решение е влязло в законна сила на 25.03.2020 г.

В съдебното заседание пред районния съд жалбоподателят не е бил представляван от адвоката, което се установява от протокола за проведено на 15.10.2019 г. заседание. Жалбата до СРС е подадена от името на адвокат М. Л. – С., като в НАХД № 10878/2019 г. (л. 7) е налично пълномощно на адвоката и договор с клиента, от 14.06.2019 г. Според договора: адвокатът е получил в брой, като възнаграждение 450 лева – сума, уговорена едновременно за: изготвяне на въззивна жалба и представителство пред СРС; за защита пред касационната съдебна инстанция; за подаване на искова молба, „за причинените имуществени вреди“ и за „процесуално представителство по реда на ЗОДОВ“.

Исковата молба е частично основателна.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Не всички имуществени и/или неимуществени вреди подлежат на обезщетяване по реда на Глава единадесета АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: незаконосъобразен административен акт или действие/бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС, по т. дело № 2/2014 г. се прие, че исковите за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по

тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“.

Съдът, въз основа на гореописаните доказателства, неоспорени от страна на ищеца и на ответника приема за установено и доказано, че: А/ Наказателно постановление № 19-4332-007387/23.04.2019 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР е отменено само в частта на наложената глоба от 200 лева, съответно е потвърдено за глобата от 50 лева, с Решение № 263769/04.11.2019 г. на СРС, по НАХД № 10878/2019 г.; Б/ заплатената от ищеца, според договора от 14.06.2019 г. сума от 450 лева включва ангажимент на адвоката: да изготви въззивна жалба до СРС и да го представлява пред същия съд; да го представлява пред „съответната касационна инстанция“, каквато необходимост в случая не е възникнала; да изготви и подаде искова молба и да осъществи процесуално представителство, „по реда на ЗОДОВ“, т.е.- по настоящото дело, пред Административен съд София - град. Друго пълномощно и/или договор за правна помощ не са представени по настоящото дело от страна на ищеца.

Предвид частичната отмяна на НП № 19-4332-007387/23.04.2019 г. (за глоба от 200 лева) Съдът намира дефинираната по – горе в решението искова претенция за частично основателна и доказана, понеже в тази част са на лице в кумулативна връзка всички елементи от фактическия състав на чл. 203, чл. 204 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Част от заплатеното възнаграждение за адвокатска защита (само пред СРС и само за изготвяне и подаване на въззивна жалба) срещу наказателното постановление представлява имуществена вреда за ищеца, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с незаконосъобразната част от същото постановление. За определяне конкретния размер на обезщетението обаче, Съдът съобразява вече изтъкнатото по – горе, а именно: частична отмяна на НП; невявяване на адвоката в съдебно заседание пред СРС; заплатено на адвоката възнаграждение от 450 лева, едновременно за: две съдебни инстанции, компетентни, съответно по въззивната жалба (СРС) и касационна такава, както и за предявяване на иска по настоящото дело. Съдът съобразява и разпоредбата на чл. 18, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 (в редакцията, в сила до 14.05.2020 г.) от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Според разпоредбата, „за изготвяне на жалба срещу наказателно постановление без процесуално представителство възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 на базата на половината от размера на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 50 лв.“. Каза се, че общият размер на двете глоби, наложени с НП № 19-4332-007387/23.04.2019 г. е 250 лева (200 + 50), следователно и според това правило минималният размер на адвокатското възнаграждение следва да е 175 лева. Съдът приема именно този размер като основа за изчисляване на обезщетението по чл. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди, съразмерно на отменената от СРС, с Решение № 263769/04.11.2019 г., по НАХД № 10878/2019 г. част от НП – за глобата от 200 лева. Така, размерът на обезщетението за имуществени вреди Съдът определя на 140 лева. За тази сума исковата молба е основателна и доказана. Върху тази сума ответникът дължи и законните лихви, считано от 25.03.2020 г. (влизане в сила на Решение № 263769/04.11.2019 г., по НАХД № 10878/2019 г. на СРС), до окончателното изплащане на обезщетението, в съответствие с т. 4 от диспозитива на Тълкувателно решение №

3/22.04.2005 г. на ВКС, по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК.

Неоснователна и недоказана е исковата молба за размера над 140 лева, до претендирания размер на обезщетение от 450 лева, предвид изложените вече мотиви.

От друга страна, за целите на определяне сумата, която ответникът дължи (чл. 10, ал. 3, изр. второ ЗОДОВ) да възстанови на ищеца, съразмерно на уважената част от исковата молба, като заплатено на адвоката възнаграждение, за изготвяне, подаване на исковата молба и представителство пред Административен съд София – град, Съдът приема основа за изчисляване от 275 лева (450 лв. общ адвокатски хонорар, минус 175 лв. – хонорар за изготвяне на въззивна жалба).

Частичното уважаване на исковата молба означава осъждане на ответника да възстанови на ищеца заплатената държавна такса за образуване на делото – 10 лева (чл. 10, ал. 3, изр. първо ЗОДОВ), както и, съразмерно на уважената част от исковата молба-възнаграждението за адвокат (чл. 10, ал. 3, изр. второ ЗОДОВ), в размер на 85 лева. Частичното отхвърляне на исковата молба (за сумата от 310 лева) обуславя уважаване претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ), съразмерно с отхвърлената част от иска. Съдът определя 100 лева като основа за определяне величината на разноските, във формулата за изчисляване, на основание чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ. При отхвърлена искова молба за 310 лева, ищецът дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 31 лева.

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР да заплати на С. К. К. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за имуществени вреди, в размер на 140 лв. (сто и четиридесет лева), представляващи заплатено възнаграждение на адвокат М. Л. Л. – С., личен № [ЕГН], за изготвяне на въззивна жалба пред Софийски районен съд, по НАХД № 10878/2019 г., съразмерно на отменената част от Наказателно постановление № 19-4332-007387/23.04.2019 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР, заедно със законните лихви върху обезщетението, от 25.03.2020 г., до окончателното изплащане, и ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана исковата молба, вх. № 25067/15.07.2021 г. от С. К. К., срещу СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР, за размера над 140 лева, до претендирания размер от 450 лева.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР да възстанови на С. К. К. – ЕГН: [ЕГН] държавната такса за образуване на делото и заплатеното на адвоката възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковата молба, в общ размер на 95 лева (деветдесет и пет лева)

ОСЪЖДА С. К. К. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 31 лв. (тридесет и един лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

